

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta filozofická
Katedra germanistiky a slavistiky

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložila studentka: BC. TEREZA KÁROVÁ

Název práce: *Sitten und Bräuche an der Grenze: Erforschung des böhmischen und bayerischen Brauchtums und dessen Transfers*

Hodnotil: doc. Dr. Winfried Baumann

1. CÍL PRÁCE:

Předložená práce se zabývá jedním určitým rokem. Tento rok se každoročně opakuje: na české i bavorské straně hranice, takže se vlastně jedná o dva sousední roky. Co se během těchto dvou roků děje, může probíhat současně, existuje však i řada rozdílných termínů. A když oba roky skončí, jsou tedy definitivně minulostí, proběhnou na obou stranách znovu a znovu příští rok. Předložená práce se tedy zabývá něčím, co se koná v pravidelném časovém rytmu – podle hesla „každý rok znovu“. A aby se mohlo stát, co se stát má, na to máme kalendář: jedná se tedy o zvyky a obyčeje, české a bavorské, tedy na jedné i druhé straně hranice. V uplynulých dvou „covidových letech“ se ale ukázalo, že mnohé z těchto tradic se nemohou dodržet, vlastně „vypadly“. Přesto to ale nebyly pouze roky „absolutní prázdnoty“.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Předložená práce se bez ohledu na tyto výpadky zabývá tím, co se za normálních okolností koná a co je tedy součástí kulturní paměti v Česku a v Bavorsku, co se v průběhu času předává a traduje z generace na generaci a hlavně co zůstává živé a známé: autorka vykonstruovala z obou nabídek průběhu tradic v roce pro svůj výzkum vlastní česko-bavorský rok. V kapitole 2 přitom upozorňuje na dvě důležitá hlediska, která hrají ve společenskovědních disciplínách roli: že se zde z roku (českého nebo bavorského) na rok jedná o opakování (tradice); a že u Čechů a Bavorů v jejich zvycích a obyčejích hraje roli pospolitosť či komunita, rituály i veřejný charakter událostí. Tím vznikají zážitky podle okolností pro velké davy účastníků. Na obou stranách hranice tak máme zážitkovou společnost, která je takto prezentována a ctěna médii.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Jako osu obsahového členění použila autorka průběh roku podle ročních období zima, jaro, léto, podzim. Přitom na řadě fotografií ukázala nezbytnost materiálu pro udržování a dodržování zvyků, tedy konkrétních věcí a jejich správné použití (správné zacházení s nimi) jednotlivými aktéry, eventuelně i přítomnost se zájmem přihlížejícího publika: podle hesla zvyky souvisí s dějem, např. na veřejnosti za přítomnosti mnoha svědků.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Autorka se věnuje aktuální otázce, zda tradice a zvyky jsou ještě živé nebo jim hrozí spíše to, že utichnou a stanou se „neživými“. To tedy znamená, že tyto inscenace, u nichž jde o aktivitu a jednání, o řeč a znázornění, možná vymřou. A připomeňme, že tyto inscenace nejsou nepodobné divadelním představením. Autorka se s ohledem na budoucnost přimlouvá za péči o tyto malé a velké komunikační, mediální, situativní akce lidové kultury, které chtějí něco znamenat a předat ono vědění předchozích generací, které by jinak bylo zaniklo – to se odráží i v obsahu autorčiných otázek směřovaných českým a bavorským občanům. Výsledkem dotazníkového šetření pak bylo, že lidé na jedné straně hranice vědí o té druhé straně jen opravdu málo. Zároveň však obě skupiny znají velmi dobře svoje vlastní zvyky a tradice. A stále lze počítat s aktivními jedinci mezi Čechy i Bavy. A slovo tradice/Tradition, pocházející z latiny, není v žádném případě cizím slovem.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Tradice jsou praktiky, které jsou na jedné straně zaštitěny aktivním jednáním účastníků, na druhé straně často předpokládají i účast přihlížejícího publika. K tomu několik otázek:

- a) Od koho a jakou metodou se děti učí o „ději“ zvyků a jednání při nich?
- b) Jak reagují diváci na zvyky odehrávající se veřejně? Jak se inscenují a prezentují? A co je tímto způsobem zvyky a tradicemi dosaženo?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě s navrhovaným hodnocením: **výborně.**

Datum: 9. května 2021

Podpis: